

Χαιρετισμός Δημάρχου Καραβά

Εκδήλωση «Αφηγήσεις για τα τραγικά γεγονότα της εισβολής του 1974 στον Καραβά»

21 Μαρτίου 2013

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Κυρίες και κύριοι,

Νέοι του Καραβά,

Βιώνουμε στις μέρες μας μια περίοδο με απίστευτες ανατροπές με ένα σκηνικό που ακόμη προκαλεί μεγάλη αβεβαιότητα για το μέλλον της πατρίδας μας. Μας ανησυχεί ιδιαίτερα γιατί φτάσαμε σε αυτό το σημείο και πως θα μπορέσουμε να επαναχαράξουμε μια πορεία σταθερότητας που θα μας επιτρέψει να νιώσουμε ξανά αισιόδοξες προοπτικές δημιουργίας.

Η σύντομη αυτή εισαγωγή για πολλούς από εμάς μπορεί να είναι σε κάποιο βαθμό συνδεδεμένη με την περίοδο της εισβολής του 1974 και τα πρωτόγνωρα συναισθήματα που νιώσαμε το πρωί της 20^{ης} Ιουλίου 1974 με τα πολεμικά πλοία να γεμίζουν τον ορίζοντα της θάλασσας της Κερύνειας και τα αεροπλάνα να αρχίζουν ένα ανελέητο βομβαρδισμό. Σίγουρα το σκηνικό της εισβολής του 1974 ήταν πολύ διαφορετικό από την αβεβαιότητα που βιώνουμε στις μέρες μας γιατί τότε υπήρχε και το δυνατό απροσδιόριστο συναίσθημα του φόβου, της απόγνωσης, της απελπισίας, της οργής, του θυμού, της εξαθλίωσης, του θανάτου, του τρόμου. Συναισθήματα που ξεφυτρώνουν εφιαλτικά μέσα από ένα πολεμικό σκηνικό.

Ομολογώ ότι η εισήγηση του Δημοτικού Συμβουλίου Νεολαίας να διοργανώσει αυτή την εκδήλωση με προβληματίσε ιδιαίτερα για την κατεύθυνση που έπρεπε να δώσουμε στους νέους μας για το περιεχόμενο της. Νιώθουμε μέσα από μια γενική αξιολόγηση την ικανοποίηση ότι το πρόγραμμα απόψε θα δώσει τα μηνύματα που ήθελαν κατά κύριο λόγο να ακούσουν οι νέοι μας. Βασική επιδίωξη ήταν να ακουστούν τα γεγονότα από τους ίδιους τους πρωταγωνιστές και να μπορέσουν οι νέοι μας να αντιληφθούν τη δύσκολη δοκιμασία που πέρασαν οι γονείς και οι παππούδες τους μέσα από τα τραγικά γεγονότα της εισβολής του 1974.

Χαιρετίζω με ιδιαίτερη ικανοποίηση την οργανωτική δουλειά που έχει γίνει από τους νέους μας, μια πρωτοβουλία που προσφέρει πάρα πολλά και στο Δήμο μας, αξιοποιώντας όλες αυτές τις πληροφορίες που θα ακούσουμε απόψε με διάφορους τρόπους. Η καταγραφή της ιστορίας μας είναι μια αποστολή πολύ δύσκολη και ταυτόχρονα πολύ σημαντική γιατί μέσα

από τη ιστορική έρευνα μπορούμε να αντλήσουμε διδάγματα και εφόδια για τα μελλοντικά μας βήματα.

Η περίοδος της εισβολής ανέδειξε σε πάρα πολλές περιπτώσεις τις μεγάλες αρετές του Ελληνισμού σε ένα αγώνα άνισο και προδομένο αλλά δεν παύουμε να εντοπίζουμε σε αυτά γεγονότα περιπτώσεις που μας κάνουν περήφανους για τον ηρωισμό των παλληκαριών μας, την αυταπάρνηση τους και την αγάπη τους για την πατρίδα.

Ένα μικρό λιθαράκι στο πρόγραμμα της αποψινής εκδήλωσης είναι η σύντομη αναφορά που θα δώσω στη συνέχεια για την οποία οι πρωταγωνιστές της ιστορίας σε κατοπινό στάδιο έχουν υποσχεθεί να δώσουν περισσότερες πληροφορίες.

20 Ιουλίου 1974, μια από τις μονάδες καταδρομών παίρνει διαταγή για κατάληψη του Αγίου Ιλαρίωνα. Ζητείται εθελοντής για να είναι προπομπός σε αυτή την πορεία, σε αυτή την ανάβαση προς το άγνωστο. Πρόθυμος, έχοντας πλήρη γνώση για τους κινδύνους, αναλαμβάνει ο Σταύρος Καμιλάρης από τον Άγιο Γεώργιο Κερύνειας ο οποίος γνώριζε την περιοχή. Ο Σταύρος είναι σήμερα ο Πρόεδρος του Σωματείου «Λάμπουσα» Νέας Υόρκης και παντρεύτηκε λίγα χρόνια μετά το 1974 την Καραβιώτισσα Μαρία Παντέχη με την οποία έχουν αποκτήσει 3 κόρες.

Πολύ περιληπτικά για να φτάσω στο αποκορύφωμα της ιστορίας που θέλω να μοιραστώ μαζί σας, η αποστολή με τους καταδρομείς τελικά φτάνει στον Άγιο Ιλαρίωνα, γίνονται οι γνωστές μάχες όπου αρχικά καταλήφθηκε το οχυρό των Τούρκων αλλά στη συνέχεια έπρεπε να γίνει οπισθοχώρηση. Σκληρές μάχες, αρκετές σώμα με σώμα. Στην οπισθοχώρηση ο Σταύρος Καμιλάρης άκουσε ένα συνάδελφό του καταδρομέα να βογκά αιμόφυρτος από πόνο. Ήταν ο καταδρομέας Παναγιώτης Πατσαλοσαββής από τον Καραβά βαριά τραυματισμένος. Σκηνικό πανικού με τους πυροβολισμούς να συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό. Η μεγάλη συναίσθηση της προσφοράς προς την πατρίδα αλλά και προς τον συνάνθρωπο ήταν στοιχεία που λειτούργησαν αστραπιαία στο μυαλό του φίλου Σταύρου. Χωρίς δεύτερη σκέψη πλησίασε τον τραυματισμένο συμπολεμιστή του, τον φόρτωσε στον ώμο και τον κατέβασε με μεγάλο κίνδυνο τη ζωή του, σιγά-σιγά από τις βουνοκορφές του Αγίου Ιλαρίωνα σε ασφαλή περιοχή κάτω στο χωριό Τριμίθι όπου τον παρέδωσε σε ιατρικό τμήμα του στρατού για περεταίρω περίθαλψη. Ο Παναγιώτης πέρασε μια δύσκολη δοκιμασία αποθεραπείας στο ιατρικό κέντρο που δημιουργήθηκε στην Κυπερούντα και στη συνέχεια μάζεψε τα συντρίμια από αυτή τη μεγάλη περιπέτεια για να φτιάξει τη ζωή του. Σήμερα είναι ένας πετυχημένος επαγγελματίας, αφοσιωμένος οικογενειάρχης με τρία παιδιά, το Δημήτρη, τον Κυριάκο και τον Ανδρέα.

Αυτή η μικρή ιστορία είναι ένας εξαιρετος ύμνος αυτοθυσίας και ανθρωπιάς που πρέπει να δίνει τα ανάλογα μηνύματα αλληλεγγύης και αυταπάρνησης. Ιδιαίτερα στις μέρες μας που οι αρχές και οι αξίες ξεφτιλίζονται στο βωμό το χρήματος και άλλων συμφερόντων.

Νιώθω δε πολύ ευτυχής για την επανασύνδεση των δύο συνδημοτών μας, του Σταύρου και του Παναγιώτη, η οποία έγινε πριν 3 χρόνια μετά από τηλεφώνημα που πήρα από τον φίλο Παναγιώτη για να συναντήσει το Σταύρο για τον οποίο έμαθε ότι βρισκόταν στην Κύπρο μαζί με την οικογένειά του. Την χαρά αυτής της επανασύνδεσης την μοιράστηκα και μαζί τους σε μια ταβέρνα στον Άγιο Δομέτιο και την μοιράζομαι απόψε μαζί σας, μαζί με τους νέους μας σε μια προσπάθεια να εμπλουτιστεί το πρόγραμμα της αποψινής μας εκδήλωσης με πληροφορίες και άγνωστες πτυχές από τα τραγικά γεγονότα της εισβολής του 1974.

Εξίσου συγκλονιστικές είναι και οι αναφορές που θα ακουστούν στη συνέχεια. Είναι δε πάμπολλες οι αναφορές που μπορούσαν να γίνουν για τα τραγικά γεγονότα της εισβολής του 1974 στον Καραβά με μια δέσμευση να επαναληφθεί παρόμοια εκδήλωση σύντομα με διοργανωτή και πάλι τη νεολαία μας. Δεν ξεχνούμε την ηρωική αντίσταση του συνδημότη μας αείμνηστου Γιάννη Κιτσιου με τους εθελοντές από τον Καραβά στη γραμμή άμυνας στην περιοχή του «Έξι Μίλι», την ηρωική αντίσταση στις μάχες της 6^{ης} Αυγούστου των στρατιωτών του 256ΤΠΖ με το μεγάλο αριθμό πεσόντων παλληκαριών, τη δράση και προσφορά του 190ΜΠΒ, του 70ΤΜΧ, του 286ΜΤΠΖ, της ΕΛΔΥΚ, μονάδων καταδρομέων και τόσων άλλων παλληκαριών που βρέθηκαν στην περιοχή του Καραβά τις τραγικές εκείνες μέρες του Ιουλίου –Αυγούστου 1974.

Κλείνω το χαιρετισμό μου αφού πρώτα εκφράσω τη μεγάλη μου ικανοποίηση για τις δραστηριότητες της νέας γενιάς του Καραβά μέσα από το Δημοτικό Συμβούλιο Νεολαίας του Δήμου μας, μια δραστηριοποίηση που μας δίνει αισιόδοξα χρώματα προσφοράς στη δική μας δύσκολη αποστολή. Μια αποστολή που έχει γίνει ακόμη πιο δύσκολη μετά από τις τρέχουσες εξελίξεις της οικονομίας του τόπου μας. Πρέπει οπωσδήποτε να βρούμε λύσεις για να ορθοποδήσει σιγά-σιγά ο τόπος μας. Εύχομαι οι χειρισμοί που θα γίνουν στη συνέχεια να έχουν στοιχεία αισιόδοξης προοπτικής για θετικά αποτελέσματα και να προσπαθήσουμε όλοι μας να βρούμε δυνάμεις και αντοχές για καλύτερες μέρες.

Καλή δύναμη σε όλους μας.

Σας ευχαριστώ.

Γιάννης Παπαϊωάννου